کتابخانه آستانقدس

اسم کتاب مجموعه دُرّ النظیم فارسی

مصنف جامع شناخته نشد احمد بن حاجی محمد الطبسی در سنه ۹۲۶

مؤلف

خطی مختلف الخط والسطر

چاپی

سال چاپ یا تحریر ـ عدد اوراق ۸۰

جزء کتب ادعیه شماره

شماره عمومی ۹۱۸۶ شماره قبض

واقف حاج شیخ محمود واعظ جلبی تاریخ وقف آذر ۱۳۴۱

طول ۱۸ عرض ۱۲ گنجه

هر یکی زان نور زی برجی داشت او به زرگهر درجی چون تمامی نهاده گرفت ( ) برج گردند هر یکی را تا

طلس نهاد بدلشو ای رحبیب نام برج هلور بری کرده حمل و ثور و جوزا سرطان و اسد دگر عذرا

عقرب و قوس ( ) جدی و دلو حوت ( )

فی هبوط کواکب

پس از ان جمله را که بردم نام دختران خداها اس ( ) اولیس از برج ( ) نام آن بره نام ( )

هر برج ( ) هبوط ( ) زهره را خانه ثور ( ) شمس ( )

تیر را خانه خوشه و جوزا ( ) حمل ( ) جدی و دلو ( )

وتری الجبال

حامدة وهی تمر

صنع الله الذی اتقن

بسم الله

يا منان يا بديع السموات والارض يا ذا الجلال والاكرام سبحانك لا اله الا انت الحي القيوم وانت القاهر فليس فوقك شيء وانت الاول فليس قبلك شيء وانت الآخر فليس بعدك شيء وانت الظاهر فليس فوقك شيء وانت الباطن فليس دونك شيء وانت العزيز الحكيم

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم اني اسئلك باسمك العظيم الاعظم الاعز الاجل الاكرم الذي اذا دعيت به على مغالق ابواب السماء للفتح بالرحمة انفتحت واذا دعيت به على مضائق ابواب الارض للفرج انفرجت واذا دعيت به على العسر لليسر تيسرت واذا دعيت به على الاموات للنشور انتشرت واذا دعيت به على كشف البأساء والضراء انكشفت وبجلال وجهك الكريم اكرم الوجوه واعز الوجوه الذي عنت له الوجوه وخضعت له الرقاب وخشعت له الاصوات ووجلت له القلوب من مخافتك وبقوتك التي تمسك بها السماء ان تقع على الارض الا باذنك وتمسك السموات والارض ان تزولا وبمشيتك التي دان لها العالمون وبكلمتك التي خلقت بها السموات والارض وبحكمتك التي صنعت بها العجائب وخلقت بها الظلمة وجعلتها ليلا وجعلت الليل سكنا وخلقت بها النور وجعلته نهارا وجعلت النهار نشورا مبصرا وخلقت بها الشمس وجعلت الشمس ضياء وخلقت بها القمر وجعلت القمر نورا وخلقت بها الكواكب وجعلتها نجوما وبروجا ومصابيح وزينة ورجوما وجعلت لها مشارق ومغارب وجعلت لها مطالع ومجاري وجعلت لها فلكا ومسابح

وقدرتها في السماء منازل فاحسنت تقديرها وصورتها فاحسنت تصويرها واحصيتها باسمائك احصاء ودبرتها بحكمتك تدبيرا فاحسنت تدبيرها وسخرتها بسلطان الليل وسلطان النهار والساعات وعدد السنين والحساب وجعلت رؤيتها لجميع الناس مرأى واحدا واسئلك اللهم بمجدك الذي كلمت به عبدك ورسولك موسى بن عمران عليه السلام في المقدسين فوق احساس الكروبيين فوق غمائم النور فوق تابوت الشهادة في عمود النار وفي طور سيناء وفي جبل حوريث في الوادي المقدس في البقعة المباركة من جانب الطور الايمن من الشجرة وفي ارض مصر بتسع آيات بينات ويوم فرقت لبني اسرائيل البحر وفي المنبجسات التي صنعت بها العجائب في بحر سوف وعقدت ماء البحر في قلب الغمر كالحجارة وجاوزت ببني اسرائيل البحر وتمت كلمتك الحسنى عليهم بما صبروا واورثتهم مشارق الارض ومغاربها التي باركت فيها للعالمين واغرقت فرعون وجنوده ومراكبه في اليم وباسمك العظيم الاعظم الاعز الاجل الاكرم وبمجدك الذي تجليت به لموسى كليمك عليه السلام في طور سيناء ولابراهيم عليه السلام خليلك من قبل في مسجد الخيف ولاسحق صفيك عليه السلام في بئر شيع وليعقوب نبيك عليه السلام في بيت ايل واوفيت لابراهيم عليه السلام بميثاقك ولاسحق بحلفك وليعقوب بشهادتك وللمؤمنين بوعدك وللداعين باسمائك فاجبت وبمجدك الذي ظهر لموسى بن عمران عليه السلام على قبة الرمان وباياتك التي وقعت على ارض مصر بمجد العزة والغلبة بآيات عزيزة وبسلطان القوة وبعزة القدرة وبشأن الكلمة التامة وبكلماتك التي تفضلت بها على اهل السموات والارض واهل الدنيا واهل الآخرة وبرحمتك التي مننت بها على جميع خلقك وباستطاعتك التي اقمت بها العالمين وبنورك الذي قد خر من فزعه طور سيناء وبعلمك وجلالك وكبريائك وعزتك وجبروتك التي لم تستقلها الارض وانخفضت لها السموات وانزجر لها العمق الاكبر وركدت لها البحار والانهار وخضعت لها الجبال وسكنت لها الارض بمناكبها واستسلمت لها الخلائق كلها وخفقت لها الرياح في جريانها وخمدت لها النيران في اوطانها وبسلطانك الذي عرفت لك به الغلبة دهر الدهور وحمدت به في السموات والارضين

وبكلماتك كلمة الصدق التي سبقت لابينا آدم عليه السلام وذريته بالرحمة اللهم
اسألك بكلمتك التي غلبت بها كل شيء وبنور وجهك الذي تجليت به للجبل فجعلته
دكا وخر موسى صعقا وبمجدك الذي ظهر على طور سيناء فكلمت به عبدك ورسولك
موسى بن عمران عليه السلام وبطلعتك في ساعير وظهورك في جبل فاران وبربوات المقدسين
وجنود الملائكة الصافين وخشوع الملائكة المسبحين وببركاتك التي باركت فيها على
ابراهيم خليلك عليه السلام في امة محمد صلواتك عليه وآله وباركت لاسحق صفيك عليه السلام في امة
عيسى ع وباركت ليعقوب عليهم اسرائيلك في امة موسى عليه السلام وباركت لحبيبك محمد صلى الله
عليه وآله في عترته وذريته وامته اللهم وكما غبنا عن ذلك ولم نشهده وآمنا به ولم نره
صدقا وعدلا ان تصلي على محمد وآل محمد وان تبارك على محمد وآل محمد وان تترحم على محمد وآل محمد كافضل
ما صليت وباركت وترحمت على ابراهيم وآل ابراهيم انك حميد مجيد فعال لما تريد وانت
على كل شيء قدير پس حاجت بخواه پس بگوی یا الله یا حنان یا منان یا بدیع السموات والارض
یا ذا الجلال والاکرام یا ارحم الراحمین پس بگو اللهم بحق هذا الدعاء وبحق هذه الاسماء التي لا يعلم
تفسيرها ولا باطنها غيرك صل على محمد وآل محمد وافعل بي ما انت اهله ولا تفعل بي ما انا
اهله وافعل بي كذا وكذا وانتقم لي من فلان واغفر لي من ذنوبي ما تقدم منها او
ما تأخر ووسع علي من حلال رزقك واكفني مؤنة انسان سوء وسلطان سوء
وجار سوء وقرين سوء ويوم سوء وساعة سوء انك على ما تشاء قدير
وبكل شيء عليم آمين رب العالمين وصلى الله على محمد وآله اجمعين

[illegible]

سید میرزا محمد ... ابن میرزا اسحق ابن سید قاسم ابن میر ابراهیم ابن میر ...
ابن سید ... ابن ... ابن سید ... ابن سید ... [illegible]
... ابن میر محمد ... [illegible]
ابن سید عبد الحی ... [illegible]
ابن سید حسن ابن سید صالح ابن سید اسحق ابن سید احمد ابن سید ابراهیم ابن مولانا موسی
ع ابن موسی ... [illegible] در شهر ... [illegible] اللهم تقبل منا

محمد ... داود

... ابو القاسم ... ابو الف...
۱۱۰۴ ۱۱۰۷ ۱۱۰۲

[illegible]

میرزا اسحق ... [illegible]
... [illegible]
و میرزا ... و عبد العظیم ... [illegible]

سید ... زین العابدین

سید ... سید میرزا ... قاسم

۳

بسم الله الرحمن الرحیم

رساله موسومه بنظم اللآلی فی تجوید کلام الله المتعالی

ای کلام از انتظام نام ذاتت در نظام / وی ز شهد شکرین شکرت زبان شیرین بکام

رحمت عام و سلامت بر روان انبیا / خاصه بر روح محمد باد و بر آل عبا

بعد حمد و نعت و مدح آل پیغمبر بدان / فرض بعد از حق شناسی علم ترتیل آمد این

در تعلم کوش و در تعلیم جد و جهد کن / خیر دنیا و آخرت بخشد خدایت بی سخن

در زمان شاه جمجاه سلیمان بارگاه / خسرو صاحب قران عباس ثانی پادشاه

پرتو خورشید شاهنشاهیش پاینده باد / مهر عدلش بر سر خلق خدا تابنده باد

شد ز دریای طبعم فیض بخش خاص و عام / حفظ آن کن تا غنی گردی چو بحر و کان بکام

عدد ابیات و نام رساله و سال تاریخ آن

رشته این نظم شد پر لولوی یکصد خصال / لولوئه عقد آن نظم لآلی نام و سال

ناظمش سید ابوالقاسم بقاری مشتهر / اعطه اللهم ما یعطاه عبد مفتقر

خیز در آنای لیل و اندر اطراف نهار / از نوای پرده تنزیل آهنگی برآر

خوان بحکم رتل القرآن ترتیلا قرآن / زانکه اهل الله خاصان خدا اند اهل آن

معنی الترتیل

معنی الترتیل

۴

معنی ترتیل ادای حق حرفست و وقوف / چون صفات و حرکت و ادغام و اخفای حروف

حروف تهجی و عدد مخارج آن

بست و نه حرف تهجی دان بقولی بست و هشت / در شمار مخرج اقوالست اقوی هفده گشت

عدد دندان و اقسام آن

بر سر سی و دو دندان چار قسمند ای پسر / چار پیشین را ثنایا دان دو زیر و دو زبر

زیر و بالا از دو جانب دان رباعیات چار / چار دیگر کن بدین دستور انیاب اختیار

بیست دندان دگر اضراس او قسمش سه گیر / از دو جانب دان ضواحک چار دو بالا دو زیر

شش طواحن دان ز هر جانب سه زیر و سه زبر / لیک بعضی را نواجذ چار دان باشد اگر

بیان مخارج ابتدا از حروف حلقیه و جوفیه

مخرج اول — مخرج دویم — مخرج سیم — مخرج چهارم

همزه و ها از اقصای حلق از وسطش عین و حا / ز ادنیش دان غین و خا حرف مد از جوف هوا

مخرج پنجم — بیان حروف لهویه — مخرج ششم

جانب حلق از زبان ز اقصی دان جای قاف / جانب دیگر بعکسش جایگه بعد از قاف کاف

مخرج هفتم — حروف شجریه

از میان کام و از وسط زبان شین و جیم و یا / قبل شین دانند در اخراج اکثر جیم را

حروف ضرس و حافه که بعضی شجریه میدانند — مخرج هشتم

از بن دندان که ضاد و پهلوی لسان / خواه از چپ گیری و خواه از راست مختارست آن

حروف لثویه دا نرا ذلقیه نیز گویند مخرج نهم

بعد ضاد هست از کنار و بعد کرپهای کام — از دو جانب زاین مع زاید ادای حق لام

مخرج دهم

چون نون را بعد لام و از فوق ثنایا شد عیان — را قریب نون ولی با فوق آن پشت زبان

مخرج یازدهم ذلقیه و حروف نطعیه که ذلقیه نیز گویند

از سر دندان فوق شین و تیزی زبان — طا و دال و تا ست ظا و دال و تا از بیخ آن

اسلیه که بعضی ذلقیه نیز گویند

شد چو ز اطراف ثنایا منفصل طرف زبان — فرجه مشروط آن جای زا و سین و صاد دان

شفویه و غنویه

از لب زیرین و اطراف ثنایا فا طلب — کن ادای حق میم و واو و با از هر دو لب

از میانه واو و میم و با ز بیرون درون — غنه از خیشوم دان در میم پی اظهار نون

همس ضد

صفات حروف ابتدا از مهموسه و مجهوره و مطبقه و منفتحه

همس ضد جهر حرفش فحثه شخص سکت — صاد و ضاد و طا و ظا اطباق ضد منفتح

حروف الشدیده و الرخوه و بین الشدیده و الرخاوه

حرف بین الشده و الرخوه نور عاملی — قطبک اجدت بشدیده دان رخاوه ما بقی

حروف مستعلا و استفال و اذلاق و اصمات

حرف مستعلی و ضد مستفل قظ خص ضغط — فر من لب مذلقه دان مصمته ضد ش بضبط

حروف ساکنه و قلقله و ضغط و تفشی و صفیر و حروف منحرفه

صد اسکان قلقله مضغوطه جد قطب گیر — بحه جا منحرف تفشی صاد و سین و زا صفیر

حروف مد و لین و حروف هوا و حروف منبوره و منفوثه و مجروره و منفوحه

و او الف یا حرف مد و لین و خوشتر هوا — نیز همزه نفث ثا مجروره خا منفوخه فا

حروف خفیه و مغلق و منحرفه و حروف مکرر و مستطیل

با دو حرف مد بود مخفیه آوی اعتلال — را مکرر منحرف دان لام و را ضاد استطال

حروف غنویه

غنوی دان میم و نون ساکن و تنوین یقین — حالت ادغام و خفا غنه چون باشد قرین

بیان استعاذه که بعضی واجب میدانند

در اصح قبل از قرات استعاذه مستحب — تابع قرآن بود در جهر و خفای سبب

بسمله که مالکی و بعضی علمای حنفی
از قرآن نمیدانند

بسمله از مصحف جمهور دانند آیتی — در اصح جز توبه جزو اول هر سوره‌ای

قرات بسمله بعد از استعاذه
بمذهب جمیع

بسمله در افتتاح سورها جز توبه خوان — اندر اوساط ای مخیر مجملا تفصیل آن

با نام حق مقصد را باشد اولی و انتفر — یا شیطان است یا مطرود بود یا عصیان

بسمله با اول برائه از دیم حسن نیست — گر نه این و آن بود بودن مخیر احسن است

بسمله بین

بسمله بین استعاذه سوره وجهش چار دان — وصل اول قطع طرفین و بعکس این دو

با سه وجه آخرین دان بسمله‌ای بود بین — وصل اول قطع او ثانیت بین السورتین

استحباب وصل بسمله با سور عشر

با قمر دان وصل بسم الله سنت نیز با — حاقه و رحمن و پنج الحمد فاتح انبیا

عدم جواز وصل بسمله با سور تسع

با محمد با تکاثر وصل بسم الله مکن — با عبس تبت دو اقسم دو ویل لم یکن

احکام صور اربع هاء کنایه

هر ضمیری ها که ساکن هست قبل بعد او — چون به ان انه من بی صله مگذر از دو

در جز این عاصم چو در ارجه بکلم با قصر — با صله فیه مهانا لیک با سد منقص

حروف مد قوی و ضعیف که آنرا
شرط مد نیز گویند

حرف مد دان واو الف یا را دل توی یقین — واو یا را نیز در حولین بیشک حرف لین

مد متصل و منفصل

همزه را با حرف مد یا بی مقارن هرکجا — مد واجب دان و جایز هر دو چون جاء و ما

مد بکلمه لازم مد مدغم و مظهر

حرف مد قبل از سکون لازمی باید علم — خواه مدغم خواه مظهر هر دو چون نون والقلم

کهیعص حمعسق الم الله

در فواتح عین در حالتین با توسط مد — باجلاله طول و قصر میم وصلا گشتند

مد بکلمه عارض مظهر

حرف قبل ساکن عارض سه وجه از مد و لین — خوان چه خوف و خیر سود و شی و رضوان حور عین

امره انی به انا و مثال لین از بکلمه عارض مظهر مانند خیر و سواد و حور و عین و رضوان

مقدار کشش انواع مدات پنجگانه

مثال کلمه عارض مدغم در قرات ابی عمرو مانند الرحیم ملک یقول ربنا والموت توفته و مانند آن

هرکجا همزه است موجب یا سکون لازمی — مد چهار و پنج کشش سه جو باشد عارضی

بدانکه در حرف مد قبل از سکون لازمی مطلقا بقدر پنج الف کشند و قبل از همزه مطلقا بقدر چهار الف و قبل از سکون عارض مظهر بقدر سه الف مثال اول مدغم مظهر مانند الم الذکرین الآن حاج خاصة و مثال دوم متصل و منفصل مانند جاء و شاء و بما انزل

ادغام

ادغام صغیر از متماثلین

ساکنست اول گر از مثلین حرف غیر مد — در دوم مدغم بود چه هل لکم من ما مدد

بدانکه ساکن اگر حرف اول یا باشد با اظهار خوانند قالوا وهم و فی یوم کان

ادغام صغیر از متجانسین

دال ساکن کن بتا ادغام و ذال از ظا — تای ساکن نیز مدغم میشود در دال و طا

یافت بهت ذالک و ارکب معنا ادغام و نعم — تا بذال و با بمیم ادغام در اعراف و هود

در احطت و بسطت مدغم در طا — طای ساکن با بقای وصف اطباق تا

در سوره زمر و در سوره یوسف علیه السلام ما فرطتم

قاف نخلقکم بکاف ادغام کرد بی خلاف — با بقا و بی بقای وصف استعلای قاف

ادغام صغیر از متقاربین

ذال با کر زاتخذ و اخذ مدغم کرد — حفص با اظهار خواند

ادغام ذال ساکن در تا از باب افتعال و ثلاثی مزید فیه مانند اتخذتم لتحذت و از باب افعل مجرد مانند اخذتم اخذت

لام قل و بل شود مدغم رسد — سکت و اظهار است در بل ران حفص را

مانند قل رب بل رفعه الله

ادغام لام تعریف نزد حروف شمسیه و اظهار لام نزد قمریه

لام ال مدغم شود در چارده حرف بجا — تا و ثا دال و لام نون از دال باقی تا بظا

بسم الله الرحمن الرحیم

احکام میم ساکن و تنوین نزد حروف تهجی

میم ساکن نزد میم ادغام و اظهار نزد واو و فا
نزد با اخفا اصح اظهار با دیگر حروف

حکم نون ساکنه و تنوین نزد حروف تهجی

حکم نون ساکن و تنوین بر حرف هجا
قلب ادغام است و اظهار است و اخفا جا بجا

قلب نزد با بمیم ادغام نزد یرملون
نزد آن حروف حلق اظهار است و اخفا نزد دون

ادغام با غنه و اظهار نون نزد واو و یا

دنیا بنیانه و قنوان و صنوان مطلقا

اظهار نون ساکنه بروایت حفص نزد را و واو

حفص را اظهار گشت نون مراق لخوا
حال وصل اظهار نون ن و یس والقرآن

در تفخیم و ترقیق الفات

هست تفخیم الف با تفخیم پس مستقر
بعد استعلا و لام را بتغلیظ اگر

در تغلیظ لامات و ترقیق آن

قبل لام الله و اللهم بود کسر اگر
هست با تغلیظ و با ترقیق باشد کسر اگر

ترقیق رات و تفخیم آن

جمله با تفخیم ترقیق مکسور است چون

را مرقق ساکن مسبوق با کسرات اگر
قبل استعلا و بعد هم وصلی بود ار

مثال مسبوق بکسر و یا ساکنه نیست مانند واذکر وانذر نهر بالنذر والفجر

احکام وقف بر تاء منتظره

مع العسر الابرار نور علی نور

بعد کسر و یا که نیست وقفها الا اگر
خوان منقح نصر و قصرا ما دو وجه است ای پسر

احکام وقف بر اواخر کلمه

وقف مستعمل است اشمام و کان دوم
نقل حذف اثبات و الحاق و ادغام

احکام ضمه و فتحه حروف موقوف علیه

حرف موقوف علیه ضم دار و الغرض
جایز است اشمام نزد وقف احکام روم نیز

احکام کسره و فتحه حروف موقوف علیه

گر بکسره هر آن مختار اشکال است و روم
غیر اسکان نیست حکم فتحه آن نزد قوم

وجوه جایزه حرف مدولین در حال اسکان در اشمام و روم

جواز و امتناع روم و اشمام های کنایه

چون علیه امره به اندر وقفش اسکان معتبر   نی صحیح ساکن و فتح و الف ها نبود ار

امتناع روم و اشمام حرکت عارضی و تای که وقف هاست

ضم و کسر عارض و تای کن وقف وی بهاست   همچو فتحه حکم دان در وقف جز اسکان خطاست

منع روم و اشمام و اختلاس

در تلفظ ثبت حرکت روم و نیمش اختلاس   خیزد اشمام از دهان غنچه معنی شناس

دستور وقف و سکت و وصل

وقف و غیره راست صق صلی قف ط و میم   لا قلا صل اصلی جیم و قفه پس صاد و کاف

حکم میم و جیم و ط و قف و صل و قلا و لا

وقف لازم میم و جایز جیم و مطلق ط و قف   صد قف صل قیل لا و قف قلا الا ان تقفه

حکم ز و صلی و س و قفه

ز انجوز اصل وصل اولی بوصل اندر صلی   سکته س ضد قفه نزدیک وصل است اندکی

حکم ص و ق و ک

ض دان دو قف رخص قیل فیه الوقف ق   همچو ما قبل است اندر وقف غیره حکم ک

صق دلیل وقف او انا نظر قبل وصل   صقب شرط وصل بعد جه دلیل قوه وصل

وقف اختیاری و اضطراری کلمه که بر رسم لا

بر قوم است و اعاده آن

وقف در جایی که لا با آیه باشد مطلقا   بی اعاده بگذرد مگذر چو بود غیر لا

ختم بعض سوره به تهلیل و بعض به تکبیر فقط

تا بآخر سوره با تکبیر ختم از والضحی   یازده جا لا حق تهلیل خوان تکبیر را

زلزلت فیل و قریش و عصر با دیل الکل   قارعه ماعون لهب کوثر فلق ناس است کل

اختتام رساله

بلبل نطقم پی توضیح و تجوید قرآن
راست آهنگ است دلها را بتحقیق از بیان

گر پریشان یابی اوراق گل نوباوه ام
از جفای خار نسیان نازبن خامه ام

قاریا رسم است خار و گل بهم خار گو
باصلاح آور بنوک خامه و کن عفو او

بعد از اهدای دعا از دیار ... گروه
ناظم این را بحمد و سوره یاد آر گاه

ناظم نظم لآلی فرماید

نافع و قالون ابا جه باشد و ورش را ده
زابن کثیر و بزی و قنبل رهت زا

کاف ابن عامر است و ابن ذکوان لام و میم
حا و طا بو عمرو دوری یا و سوسی را فهم

نون ز عاصم صاد و عین از بکر و حفص ای امیر
همزه تا را ز خلف خلاد صاد و قاف گیر

راکسائی سین ابو حارث زثا دوری آخذ
رمز بو جعفر و ابن وردان دبن جاز فخذ

بهر یعقوب رویس در روح آمد رمز ظغش
از خلف واو و بنام اسحق و ادریس است نقش

در بیان حرمت غناست ... [illegible]

در حرمت غنا بسیاری علما ... خلاف ...

و شیخ طوسی و علامه و ابن ادریس رحمهم الله نقل اجماع ... [illegible]

و شیخ ... و حلیه از مذاهب شیعه ... [illegible] ... چنین ... از قول ...

کرده‌اند و بعضی حرام میدانند و بعضی از صوفیه و علمای ... آن را حلال گفته‌اند ... ۱۰

سنیان خلاف ... بعضی حدیث است که ... که غنا از جمله ... است که خدا ... آنها وعید ...

آیات قرآن بسیار است و روایت کرده است و ظاهر بعضی حدیث است و تفسیر این آیه که ... و من یشتری لهو الحدیث لیضل عن سبیل الله

و حدیث در حرمت آن از امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است ... بسند حسن از امام محمد باقر علیه السلام ... که ... بغیر علم

بسند صحیح و حسن از امام محمد باقر علیه السلام ... و من الناس من یشتری ... که ترجمه‌اش اینست که از مردمان کسی هست که ... بسند معتبر

یعنی کفار باطل فرموده که مراد غناست ... این آیه را خواندند که ... اولئک لهم عذاب مهین ... که براه خدا و دین حق ... که ... بن الصلت

فرموده است و بعد از آن ... بغیر علم و یتخذها هزوا اولئک لهم عذاب مهین ... و استهزا براه خدا ... پس معلوم میشود که غنا از ... که زیان ...

بغیر علم ... تا گمراه سازد مردم را از راه خدا ... آتش ... آن کرده است ... و بسند معتبر روایت است ... فرموده که ... در ...

کننده از خدا را ... گمراه سازد ... که خدا ... اهل آن خانه ... نمیکرد و ... شنیدن غنا ... باطل ... غنا ...

دیگر وارد شده است که گناه کبیره آنست که ... در آن غنا میکنند بلکه ... فرموده اند ... اگر حق و باطل ... مجلد

... علیه السلام منقول است که خانه که در آن غنا میکنند که تمام خصلت ... فرموده که ... ذات ...

صادق علیه السلام منقول است که ... ابراهیم از امام نقل میکند که ... از غنا ... حضرت فرمود ... منقول است که ... زیاد ...

امام رضا علیه السلام پرسید که هشام بن ابراهیم ... از امام محمد باقر علیه السلام پرسید از غنا ... حضرت ... امام جعفر صادق علیه السلام ... از سعد بن زیاد ...

آن زندیق از من پرسید من با و گفتم که شخصی از امام ... بسند صحیح ... بسند صحیح ... حلال ... مردم ...

آن شخص گفت که در طرف باطل ... حکم کردی ... که ... من ... بشتری لهو الحدیث ... اهل ... قوم ...

خواهد بود آن شخص گفت ... مجلس نمیکنند و غنا ... اهل آن ... که ... فدای تو بار ... اهل ... امید ...

که خدا نظر رحمت بسوی اهل آن مجلس ... ایشان ... غنا میکنند و ... گفت ... میدانم ...

که در خدمت حضرت صادق علیه السلام بودم شخصی عرض نمود ... تنبور ... می نوازند و ... چنین ...

... که ایشان کنیزان دارند که غنا میکنند ... حضرت فرمود ... شنیدن ... که ...

... بزای استماع آواز ایشان ... میروم و همیشه ... حضرت فرمود ...

خود برای ... خدا ...

برو ... موراح

... الکتاب ... ۱۱۷۱

... ۱۲۸

... فاجتنبوا الرجس من الاوثان واجتنبوا قول الزور یعنی اجتناب نمایید از رجس ...

حضرت فرمود که مراد از قول زور غناست و در حدیث دیگر فرمود که غنا ...

... غنا نفاق می‌رویاند ... و در حدیث دیگر ...

[illegible]

... ابن ابراهیم در حدیث طولانی روایت کرده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم ...

... و در کتاب عیون اخبار الرضا مذکور است که از حضرت امام رضا علیه السلام ...

[illegible]

... در بیت الغنا ... [illegible]

[illegible]

قل اعوذ برب الناس ...

٦٠٨٢

... ١٠٠٩ دانه گندم و شش جو بگذارد

و دیگی با ... در زیر آن دیگ روشن کند و این اسم ...

... بخوانند یکدانه از آن گندم ... با ١٠٠٩ ... تمام ...

... چهار را از دیگ بیرون آورده ... و آب ...

... اسم مبارک را بخوانند ... اللهم سخر ... فلان بن فلان و اسم مبارک ...

... یا حی ... حاجت ...

12

[illegible]